

ஆவிக்குரிய பெருமையினால் வரும் ஆபத்து

DANGER IN SPIRITUAL PRIDE

தற்பெருமை யாருக்குள் எவ்வகையிலும் இருந்தாலும் அது அபாயகரமானது. நீதிமொழி உலக வழியில் உறுதிமொழி கூறுகிறது; “அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை; விழுதலைக்கு முன்னானது மனமேட்டிமை”. நியாயமாகப் பார்க்கும்பொழுது, வெகுசிலரே பெருமை பாராட்டும்படி ஏதாகிலும் தகுதியடைந்திருப்பதாக நிச்சயம் கருதலாம். தாங்கள் “பூமியின் தூளினாலே” சிருஷ்டிக்கப்பட்டு உண்மையாகவே தங்களை பெருமைப்படுத்த ஒன்றுமில்லாதபோதிலும், சிலர் தலைக்கனம் பிடித்தவர்களாக கர்வத்தின் ஆவியை உடையவர்களாயிருக்கின்றனர். சில முற்கால சந்ததியினர், பொதுவாக தங்களை உயர்த்திக்கொள்ள தகுதியுடையாராய் இருந்தனர்.

ஐஸ்வரியத்தின் தற்பெருமை ஞானமானதல்ல என்று உலகம் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அவ்வாறு இல்லாவிடில் இந்த ஐஸ்வரியங்கள் எப்படி, யாரால் குவிந்தது? அவைகள் நேர்மையாக சம்பாதிக்கப்பட்டவைகளா என்று யாராகிலும் கேட்கக்கூடும். பொதுவாக கல்வி என்பது ஜனங்கள் கண்டடைந்ததை அல்லது வரலாற்றில் எழுதியிருந்ததை கற்பதை முக்கியப்படுத்துவதால், கல்வியைக்குறித்து பெருமை பாராட்டுவது பொருத்தமாயிருக்காது. இன்றைய நாளில் அதிகப்படியான கல்வி கற்றதைக்குறித்து பெருமைப்படுகிறவர்களுக்கு

தாழ்மை தேவையாய் உள்ளது. இல்லாவிடில் தாங்கள் பெருமை பாராட்டுகிற அதே காரியத்தைக்குறித்து வெளிப்படும் பிந்தைய ஆராய்ச்சிகள் தவறு என்று நிரூபித்துவிடும். கிபி 1900ம் வருடம்

வெளிவந்த விஞ்ஞான புத்தகங்கள் இன்றைக்கு ஜனங்களை ஒரே கருத்தில் ஒருமித்து சேர்க்க முடிவதில்லை. தற்போதைய அறிவின் வெளிச்சத்தின்முன்பாக அவர்களது கோட்பாடுகள் நிலைநிற்பதில்லை. ஆகவே தன் அறிவைக் குறித்து மேன்மைபாராட்டுவதை ஒருவன் சரியானதாக கருதுவானாகில், இன்றுவரை உள்ள அறிவை பெற்றுக்கொள்ள மிக கவனத்துடன் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது.

தன் அழகைக்குறித்தோ அல்லது சரீரீதியான பூரணத்தைக்குறித்தோ ஒருவர் மேன்மை பாராட்டுவாராகில், மிக அரிதாக மன்னிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் வடிவமைப்பின் அழகு மற்றும் முகத்தோற்றம் மரபுரீதியாக வருகிறது. தங்கள் குழந்தைகளைக் காட்டிலும் பெற்றோர் பெருமைகொள்ள சில காரணங்கள் உள்ளன. ஆடை

அணிந்துகொள்வதிலும், அலங்காரம் செய்து கொள்ளுதலும் உள்ள பெருமை முட்டாள்தனமாகவே இருக்கும். ஏனெனில் அந்த துணியை அல்லது அணிகலன்களை உற்பத்திசெய்தவரே தன் கைத்திறனுக்காக பெருமைகொள்ள சில காரணங்களுண்டு, நிச்சயமாக அதை அணிபவருக்கு உரியதல்ல. மற்றவர்களது உழைப்பிலும் திறமையினாலும் உண்டாக்கியதை அணிந்து, தனக்கு அதை பொருத்திப் பார்க்கிறார்.

ஆவிக்குரிய பெருமையே எல்லாவற்றிலும் மிக மோசமானது

ஆனால் ஆவிக்குரிய பெருமையே நம்முடைய கருப்பொருளாயிருக்கிறது. இதனை நாம் இரண்டு வகுப்பாகப் பிரிக்கலாம். (முதலாவது, பெயரளவிலான அல்லது நியாயமில்லாதவகையில் உரிமை கொண்டாடுகிற

கிறிஸ்தவர்களின் பெருமை, இரண்டாவது, உண்மை கிறிஸ்தவர்களை பாதிக்கும் ஆவிக்குரிய பெருமை.

பெயர்கிறிஸ்தவராக இருந்து, தினமும் ஆலயத்துக்கு செல்பவரது ஆவிக்குரிய பெருமை அனைத்தும் மாய்மாலமானதல்ல. ஏனெனில் அவன் ஆவிக்குரிய தோற்றங்களையும் சடங்குகளையும் காண்கிறான். ஆவிக்குரிய பாடல்களையும், பிரசங்கங்களையும் கேட்கிறான். அநேக தருணங்களில் எச்சரிக்கையாய் இல்லாவிடிலும், மற்ற அநேகரோடுகூட தன்னையும் உண்மை கிறிஸ்தவனாக எண்ணுகிறான். அவன் சபை கூடுகையில் ஒரேசீராக கலந்துகொள்ளவில்லையா? சபைக்கு ஒழுங்காக தன் பங்களிப்பை செய்யவில்லையா? தன்னுடன் தேவனைத் தொழுதுகொள்கிறவர்களுடைய நலன்களுக்காக மட்டுமல்ல, கர்த்தர் நிமித்தமாக தர்மச்செயல் போன்றவற்றில் தன் பங்காற்றி, ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் செய்துவந்தாரல்லவா!

ஆயினும், அந்த வாரத்தின் இடைநாட்களில் அவர்கள் எப்படி ஜீவித்திருந்தாலும் இறைச்சிக் கடைக்காரரிடமும் ரொட்டிக்கடைக்காரரிடமும் எப்படி நடந்து கொண்டிருந்தாலும், ஆலயங்களுக்கு செல்வோரில் பெரும்பான்மையோர், சபைக்கட்டிடங்களை நோக்கி நகர்கின்ற பார்வைகொண்ட பகட்டான வகுப்பாராக, உல்லாசமான பெருமை கொள்கின்றனர். ஆவிக்குரிய பெருமை கொண்டவர்கள் பொதுவாகவே ஆடம்பரத்தை விரும்பி, செல்வாக்காலும் உயர்குடியில் பிறந்தவர்களாக தங்களை காண்பிப்பதிலும், உரக்கப்பேசும் ஆலயங்களில் தொழுதுகொள்வதையே தெரிந்தெடுக்கின்றனர். அந்த வழிபாடுகள் முடியும்போது, அவர்கள் சுயதிருப்தி அடைகின்றனர். அவர்கள் தேவனை தொழுது கொள்ளவில்லையா? அவரை எல்லா ஜனங்களும் தொழுது கொள்ள வேண்டாமா? மற்ற ஜனங்களில் எத்தனைபேர் அவ்வாறு தொழுது கொள்ளாதிருக்கின்றனர்! ஆராதனையில் கலந்துகொள்ளாதவர்களோடு தங்களை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, தாங்கள் உயர்ந்தவர்களென கருதி ஆவிக்குரிய மேட்டிமை கொள்வர்.

அவர்கள் ஆவிக்குரிய அறிவுரையைப் பெற்றுக்கொள்ள செல்லவில்லை. அல்லது அவர்கள் சென்று வழிபடும் ஸ்தலங்களில் அப்படிப்பட்ட அறிவுரைகள் கொடுக்கப்பட்டாலும், அதை பெற்றுக்கொள்ளும் மனநிலையில் இவர்கள் இல்லை. இவர்கள் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டோரல்லர். நீதியின்பேரிலும் சத்தியத்தின் பேரிலும் அவர்கள் உண்மையான பசிதாகம் அடையவில்லை. தங்கள் கடமையை செய்து, திருப்தியடையும் மனநிலையை மட்டுமே இவர்கள் பெற்றிருந்தனர். எப்படியாகிலும் சிலசமயம் அனுகூலத்திற்கென்று இந்த சடங்குகள் பழக்கமாகிவிடும் என்றும், ஒருவேளை ஆத்மாவை உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தின் மோசமான துன்ப விளைவுகளிலிருந்து மீட்டு, பரலோகத்திற்குள் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி பிராயச்சித்தம் செய்யும் உணர்வை அடைவோம் என்றும் நம்பியிருந்தனர். அவர்கள் தங்களை வெறுத்து, தங்களுடைய விலையேறப்பெற்ற சிலமணி நேரங்களை செலவழித்து அவரை தொழுதுகொள்ளச்—செல்வதை, தேவன் ஏன் மகிழ்ச்சி உணர்வோடு அங்கீகரிக்கக்கூடாது?

தேவன் தங்கள் முயற்சியை அங்கீகரிப்பார் என்று அவர்கள் கருதாவிட்டால், இந்த விஷயத்தில் அவர் வெகுமதி அளிக்காமல் அலட்சியம் காண்பித்து, மகா அநீதராயிருக்கிறார் என்று ஓரளவாவது எண்ணுவார்கள். ஆவிக்குரிய விதத்தில் அவர்கள் மேட்டிமையையும், சுயதிருப்தி அடைவோராயும் உணர்வார்கள். இந்நிலைமையிலேயே அவர்கள் நீடித்திருப்பார்களானால், சத்தியத்தைப் பற்றிக்கொள்ளும் நிலைமை உள்ளாவும் ஏற்படாது. ஏனெனில் சத்தியத்தைப் பற்றிக்கொள்வது அவர்களுக்கு அபாயமாய்த் தோன்றும் அல்லது மாபெரும் விரோதியாகிய சாத்தான் அவர்கள்மேல் தன் கவனத்தை செலுத்துவான் என்றும், அவர்கள் அவனுடைய ஆதிக்கத்தின்கீழ் மிகவும் பாதுகாப்புடன் இருப்பர் என்றும் நாம் யூகிக்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் முதன்முதலாக மேட்டிமையை வெளிப்படுத்தி;

“தேவபுத்திரர்களுக்கும் மேலாக நான் ஏறுவேன், உன்னதமானவருக்கு ஒப்பாவேன்” (மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உன்னத ஸ்தானத்தை எடுப்பேன்) என்று தன் இருதயத்துக்குள் கூறினவன் அவனல்லவா! சாத்தானின் மிகப்பெரிய தவறு ஆவிக்குரிய பெருமை வெளிப்படையாக

இருந்து, முழு வீழ்ச்சிக்கும் அவனை வழிநடத்தினது.

சிலர் தேவனிடத்திலோ அல்லது கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்திலோ அல்லது வேதாகமத்திலோ விசுவாசத்தின்பேரில் பாசாங்கு செய்யாமலிருந்தாலும், ஒரு வகைப்பட்ட ஆவிக்குரிய பெருமையை அடைந்திருக்கலாம். அவர்கள் ஒரு நன்னடத்தையான ஜீவியம் ஜீவிப்பதில் தங்களுக்குத் தாங்களே பெருமைப்படுவர். ஒருக்காலும் மதுபானம் குடியாமலும், மிக மோசமான ஒழுக்கக்கேடுகளிலும், மற்ற அநேகர் செய்வதுபோல் தெரிந்தே தவறுசெய்வது போன்றவற்றில் ஈடுபடாமலும் இருந்து, வாழ்க்கையில் கண்ணியமாகவும், மேன்மையான நடத்தை உடையவர்களாக நடக்கமுடியும்

என்று தங்களுக்குத்தாங்களே காண்பிக்கின்றனர். மேட்டிமையிலும், தங்களுடைய உயர்த்தியும் அவர்கள் கூறுவது; “எந்த சபை உறுப்பினரைப்போலவே நானும் நல்லவனாக இருப்பதாக உணர்கிறேன், ஆகவே நான் ஒருக்காலும் சபைக்கு செல்லமாட்டேன்” என்று கூறுவதினால், அவர்கள் நமக்கு உணர்த்துவது என்னவெனில், “சபைக்கு செல்லுகிற எந்த உறுப்பினரைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவனாக என்னை எண்ணுகிறேன்” என்பதேயாகும். அவர்கள் பெருமையான சிந்தையை தன்னடக்கத்தோடு கலந்து, கேட்கிறவரது மனதில் சிறப்பான செல்வாக்கை சரிவிக்கிறவரது ஏற்படுத்தும் என்று எண்ணுகிறார்கள்.

அவர்கள் என்னென்ன நற்கிரியைகளில் சந்தோஷப்படுகிறார்கள் என்று விசாரணையை இன்னும் கூடுதலாக்கும் பொழுது, எப்படிப்பட்ட புதுமைவாதிகளும், கட்டிடம் கட்டும் சிற்பிகளுமாய் இருக்கின்றனர் என்று அவர்களே நமக்குக் கூறுவர். பொதுவாகப் பார்க்கும்போது, தாங்கள் பிரமாணங்களுக்கு ஊறுவிளைவிப்பதில்லை என்பதே அவர்களது மேட்டிமையாகும். அதாவது, அவர்கள் கண்ணியமாகவும் மதிக்கத்தக்க வகையிலும் ஜீவிப்பதாக எண்ணுகின்றனர். தன்னையே விசேஷித்தவிதமாக பாராட்டிக்கொள்ளவும், பெருமை கொள்ளவுமான நிகழ்வு இதில் என்ன இருக்கிறது?

உண்மை சபையில் ஆவிக்குரிய மேட்டிமை

இனி எல்லாவற்றிலும் மேலாக, மிகவும் அபாயகரமான விஷயத்திற்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். உலகத்திலும் பெயர்கிறிஸ்தவர்களிலும் மேட்டிமை என்பது வெறுமனே முட்டாள்தனமானது அல்லது அரை பாசாங்கு நிலையை உடையது. இது தேவஜனங்களின் இருதயத்திலும் வாழ்க்கையிலும் ஊடுருவுமானால், மெய்யாகவே மிகப்பெரும் அபாயகரமான காரியமாக இருக்கும். ஆனால் ஏன் நாம் உலகம், பெயர்சபை, உண்மை சபை என, இப்படிப்பட்ட வித்தியாசத்தை உண்டாக்குகிறோம்? கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களிடத்தில் ஆவிக்குரிய மேட்டிமை மிகமிக அபாயகரமான ஒன்றாக இருக்கிறது. அதேசமயம் உலகிற்கு இது முட்டாள்தனத்தைக் காட்டிலும் கேடுள்ளது என்று ஏன் கூறுகிறோம்? ஆ! வித்தியாசம் என்னவெனில், இவர்கள் தேவனுடைய விசேஷித்த பிரதிநிதிகளாக உலகிற்கு இருக்கின்றனர். மேலும், மகிமை கனம் சாவாமையை அடைவதற்கென்று கர்த்தரால் அழைக்கப்பட்டிருக்கிற இவர்கள், தேவனுடைய நேசகுமாரனுடைய சாயலாக இருக்கவேண்டும்.

மீட்பருடைய பலியின் புண்ணியங்கள் அருளப்பட்டதன்மூலம் பாவத்திலிருந்து நியாயநீதிக்கப்பட்டு, கர்த்தரிடத்தில் தங்களை முழுமையாக ஒப்புக்கொடுத்த பொழுது, தேவகுடும்பத்திற்குள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டார்கள். இவர்களிடத்தில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதே இதன்பொருள். பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின. இந்த

கவிசேஷயுகத்தின்போது, நித்தியஜீவனா அல்லது நித்திய மரணமா என்ற பரீட்சை இவர்களுக்கு மட்டுமே நடைபெற்றுவருகிறது. இவர்களுடைய அனைத்து சோதனைகள் மற்றும் வஞ்சனைகளிலும் ஆவிக்குரிய மேட்டிமையாகிய பாவமே எல்லாவற்றிலும் மிக அபாயகரமானது. இந்த மேட்டிமை உள்ளே வரும் விகிதத்திற்கேற்ப கர்த்தருடைய ஆவி வெளியேறினபிறகு, தனிப்பட்ட நபரது ஆவிக்குரிய தன்மை முற்றுப்பெறுகிறது. இந்த ஆவிக்குரிய நோய்க்கு கடிவாளம் இடாவிடில், இரண்டாம் மரணத்துக்கு நிச்சயமாக வழிநடத்திச்செல்லும். ஏனெனில்,

“பெருமையுள்ளோர்க்கு கர்த்தர் எதிர்த்து நிற்கிறார்; தாழ்மையுள்ளோர்க்கு கிருபை அளிக்கிறார்” – யாக்கோபு:4:6.

அப்போஸ்தலர் பேதுரு ஆவிக்குரிய மேட்டிமையின் அபாயம் வளைந்து கொள்வதை சிந்தனையில் நிறுத்தியே, வெளிப்படையாக சபைக்கு எழுதினார்;

“ஆகையால், ஏற்றகாலத்திலே தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்” – 1பேது:5:6.

“தன்னை உயர்த்துகிறவன் தாழ்த்தப்படுவான்; தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்” என்று நம் போதகர் கூறினார்.

இந்த ஆத்தம வியாதிக்கான ஒரு அறிகுறி

ஆவிக்குரிய மேட்டிமையை எப்படி நாம் அறிவது? என்று யாராகிலும் வினவக்கூடும். ஆவிக்குரிய பெருமையைப் பெற்றிருப்போர், இதனைக்குறித்த விழிப்புணர்வை மிக அரிதாகவே அடைந்திருப்பர் என்பதே மிக அபாயகரமான ஒரு காரியமாக இருக்கிறது. அவர்கள் சிலவேளைகளில் தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்திருந்து, மற்றவர்களை வஞ்சிப்பதோடுகூட, தங்களைத்தாங்களே வஞ்சித்துக்கொள்வார்கள். மேலும் அவர்களுக்குள் கிரியை செய்கிற ஆவிக்குரிய மேட்டிமையை மற்றவர்கள் எளிதாகக் காண்கின்ற அதேவேளையில் அவற்றை தான் காணாதபடிக்கு தடை ஏற்படுத்திவிடுவர்.

சபைஆராதனைகளில் கலந்துகொள்ளுதல் மற்றும் அணுதினமும் வேதாகம விளக்கவுரைகளின் அநேக பக்கங்களை படித்தல், அநேக கை பிரதிகளை விநியோகித்தல் அல்லது புத்தகங்களை மற்றவர்களுக்கு சுற்றோட்டம் விடுதல், இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் செய்வதன்மூலம் தற்புகழ்ச்சி அடையக்கூடும் என உணர்ந்தால் உங்களையே கவனித்துப்பாருங்கள். இந்த மனநிலை, சூழ்நிலை சாதகமாயிருந்தால் நீங்கள் ஆவிக்குரிய மேட்டிமையை அடைவதற்கான அபாய அறிகுறியாக இருக்கிறது. மேற்கண்ட இவையனைத்தும் நல்லதும், பாராட்டக்கூடியவைகளாயும் முறையானவைகளாயும் இருக்கிறது. அன்றாடம் செய்தித்தாள் படிப்பது, அல்லது நாவல் படிப்பது, சிற்றுரையாடல் படிப்பது, எழுதுவது போன்றவற்றிலிருந்து மனதார விலகுவதும், இவைகளை செய்ய என்னால்சூடும் என்று கண்டறிவதுமாகிய

இவைகளை முறையான அளவில் நம்மை நாமே பாராட்டிக்கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள், பகுத்தறிவுடன் ஏற்றுக்கொள்ளவும், முறையாகவும், தெய்வீக சித்தத்துக்கு அதிகபட்ச இசைவாயும் உள்ளது. கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் தற்பெருமையடிக்கும் குணஇயல்பாகிய இந்த செயல்பாடுகளுக்குப் பின்னால் மறைந்திருக்கிற உள்நோக்கங்கள் என்னவென்று நம்மைநாமே எச்சரிக்கையாக சோதித்தறியும் சிந்தையை அடையும்படி வழிநடத்தப்படவேண்டும்.

நாம் கர்த்தரை நேசிக்கிறோம் என்பதையும் அவருக்கு ஊழியம்செய்ய ஆவலோடு இருக்கிறோம் என்பதையும் பிறருக்கு தைரியமும் உற்சாகமும் அளிப்பதற்காக மனதார விட்டுவிடக்கூடிய இக்காரியங்கள் அனைத்தையும் ஒரு தடயமாக வெளிக்கொணர்ந்து சாட்சியமளிப்பது முறையற்றது என்று பொருள்படும் வகையில் நாம் கூறவில்லை. கர்த்தருடைய பிள்ளைகளாக இருந்து செய்யும் எக்காரியங்களிலும் தற்பெருமை கொள்ளாதபடிக்கு ஆவி அல்லது குணஇயல்புக்கு எதிரானவற்றின் பொருட்டே நாம் எச்சரிக்கிறோம். தற்பெருமை கொள்வதற்கு நம்மிடத்தில் ஒன்றும்இல்லை. ஏழ்மையிலுள்ள ஆவிக்குரிய பிள்ளைகளுக்கு உணவளிக்க

நமது உடைமைகள் அனைத்தையும் கொடுத்தாலும், சத்தியத்தை பிரஸ்தாபிக்க நம் நேரங்களை முழுவதும் செலவிட்டாலும், கர்த்தரின் நாமத்தை கணப்படுத்துவதற்கு நம் ஆற்றல் முழுவதையும் கொடுத்தாலும், இவை எல்லாவற்றையும் செய்தபிறகு, நமது உணர்வு எப்படி இருக்கவேண்டுமெனில், நாம் கர்த்தருக்கு பிரயோஜனமாயிருக்கவில்லை என்பதே ஆகும். மாறாக, நாம் ஏற்கனவே அவரது கரத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட எண்ணிலடங்கா ஆசீர்வாதங்களுக்காகவும், நாம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால், அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின இன்னும் உள்ள அற்புதமான தேவதயவுகளையும் நமதாக்கிக் கொள்வோம் என்பதினாலும், நம் இருதயங்களில் கொண்டிருக்கும் சிறிய அளவிலான பக்தியைக் காண்பிக்க நாம் பெற்ற வாய்ப்பாக மாத்திரம் காணலாம். கவிஞன் நன்கு உணர்ந்து எழுதியிருந்தான்;

“உணர்வடைய விரும்புகிறேன்

முதல் அணுகுதலிலேயே – எனது கிரியை

பெருமையின் நிமித்தமா? பேராவலின் நிமித்தமா?”

இன்னும் கூடுதலான அறிகுறிகள்

ஆவிக்குரிய பெருமை என்ற இந்த நோய்க்கான மற்றுமொரு வடிவம், தொட்டதற்கெல்லாம் குற்றங்கண்டுபிடிக்கிற மனப்பான்மையில் வெளிப்படுத்தப்படும். ஒருவர் சாட்சியமளிக்கும் கூட்டத்திலோ, அல்லது வேத ஆராய்ச்சி வகுப்பிலோ கலந்துகொள்ளும்போது, அங்கே ஒரு நிஜமான நல்ல சாட்சியத்தைக் கேட்க மனதிராமல், எந்தக்கேள்விக்கும் முறையான பதிலைக்கேட்க மனதின்றி, தன் சொந்த கருத்துக்களையே பெரிதுபடுத்துவாராகில், ஒரு ஆவிக்குரிய கூட்டத்தை நடத்த அறிந்த மூப்பரை ஒருபோதும் கண்ணாக்கிப் பாராமல் இருப்பாராகில், இதுபோன்றவைகள், ஆவிக்குரிய பெருமைக்கான அபாயகரமான அறிகுறிகளாக எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

இவைகளைத்தும் நடக்க வாய்ப்பில்லை என்றில்லாமல், அவைகள் அடிக்கடி நிகழ்ந்துகொண்டே இருக்காது என்று நம்மால் நிச்சயமாக கூறமுடியும். வேத ஆதாரமற்ற செயல்பாடுகள் அல்லது நிதானிப்பில் குறைபாடு போன்றவை, ஊழியத்தின் வல்லமையைக் குறைத்து, தடையை உண்டாக்கும் என்பதை உடனடியாக கண்டறியும் திறனை அடையச் செய்வதோடு, அப்படிப்பட்டவைகளுக்கு கவனம் கொடுப்பதும், சரியாக அறிவிப்பதும் நமக்கு முற்றிலும் முறையானதாக இருக்கும். சபைக்கான நலன்களை சிறப்பாக செய்யவில்லை என்று எப்போதாகிலும் காண்போமானால், சிறிதுநேரம் பொறுமையோடு காத்திருந்தபிறகு, அவைகள் திருத்தப்படப் போவதில்லை என்று அறிந்தபிறகு, சாந்தமும் அமைதலுமுள்ள ஆவியில் அந்தத் தவறை சபையின் முன்பாகவோ அல்லது மூப்பரது கவனத்துக்கோ கொண்டுவருவது நமக்கு முறையானதாய் இருக்கும். அல்லது எவ்வுழிமுறைப்படி எளிமையாக நிரூபிக்கமுடியுமோ எது மிகச்சிறந்த விளைவுகளை ஏற்படுத்துமோ அதை செய்வது முறையானதாக இருக்கும்.

“ஒன்றையும் வாதினாலாவது, வீண்பெருமையினாலாவது செய்யாமல்”, தேவ மகிமைக்கென்று எல்லாவற்றையும் செய்வோமாக.

நாம் இதில் கவனமாக இருக்கவேண்டிய அவசியமுள்ளது. இல்லாவிடில், நமது கருத்துக்களுக்கு இசைவாயிருக்கிற அனைத்தும் தேவனுடைய நாமத்துக்கு மகிமை சேர்க்கும் என்ற வழியில் நாம் நுழையும் அபாயம் நேரிடும். இதன்காரணமாக, நமது கருத்துக்களுக்கு இசைவாயிராத எவையும் அவரை பிரியப்படுத்தாது என்ற முடிவுக்கு செல்ல நேரிடும். அப்போஸ்தலர் பவுல் சரியாக எழுதுகிறார்; “ஆனபடியினாலே நீங்கள் ஞானமுள்ளவர்களைப் –போலக் கவனமாய் நடந்துகொள்ளப்பார்த்து” (எபேசி5:15). “கவனமாய் நடந்துகொள்ளப்பார்த்து” என்ற வார்த்தையின் பொருளை நாம் அறிந்திருப்பது அவசியமாகிறது. அதாவது இவ்வார்த்தை குறிப்பாக வலியுறுத்துகிற எண்ணங்கள், உள்நோக்கங்கள், உட்கருத்துக்கள் இவற்றை ஒவ்வொருபுறமும் நெருக்கமாக அலசி ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

உங்களில் அநேகர் போதகராகாதிருப்பீர்கள்

பரிசுத்த யாக்கோபு எழுதுகிறார்; “என் சகோதரரே, அதிக ஆக்கினையை அடைவோம் என்று அறிந்து, உங்களில் அநேகர் போதகராகாதிருப்பீர்களாக” (யாக்கோபு3:1). நாம் குறிப்பிட்டிருந்ததுபோல கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவரும், விசேஷமாக, ஆவிக்குரிய பெருமையின் தாக்கத்தால் சுலபமாக விழும் அதேவேளையில், அவரது சத்தியத்தை எவ்வகையிலும் பகிரங்கமாய் பறைசாற்றுகின்ற எல்லாரையும், ஒரு விசேஷித்த அபாயம் சூழ்ந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

தேவனுடைய கிருபையின் செய்தியை கேட்கும் செவியுள்ள யாவருக்கும் அறிவிப்பது, உண்மையாகவே ஒரு விசேஷித்த சிலாக்கியம். அவரோடு உடன்படிக்கை செய்த பிள்ளைகள் அனைவரும் பரிசுத்தஆவியினால்

ஜெனிப்பிக்கப்படுதலை அடைந்து, அதன்மூலமாக நற்காரியங்களை சாந்தகுணமுடையோருக்கு சுவிசேஷமாய் பிரசங்கிக்கவும், இருதயம் நொறுங்குண்டோர்க்கு காயங்கட்டுதலை அளிக்கவும் கர்த்தர் அறிவித்திருப்பதற்கு நாம் எவ்வளவு நன்றியுள்ளோராக இருக்கவேண்டும்(ஏசா61:1). இந்த சிலாக்கியத்தை முன்பு பெயர் கிறிஸ்தவ குருமார்களுக்கு மட்டுமே உரிய சிலாக்கியம் என்று தவறாக எண்ணி செய்துவந்தனர். இந்த சிலாக்கியத்தால் நாம் அண்டை அயலார் மற்றும் நமது நண்பர்களுடனான தனிப்பட்ட சந்திப்பின்போது, சுவிசேஷத்தின் நற்காரியங்களை அறிவிப்பதில் களிகூறுகிறோம். தேவனுடைய ஸ்தானாதிபதிகளாகும் சிலாக்கியத்தைப்பெற்று, அவரது நாமத்தால் வரவிருக்கின்ற அவரது ராஜ்யத்தை அறிவிப்பதும், இயேசுவின் மரணத்தின் மூலமாக, தேவன் ஏற்கனவே உண்டு பண்ணியிருக்கிற மாபெரும் முன்னேற்பாட்டையும், அதனால் மகா மேன்மையான பலன்களையும், உலகத்திலிருந்து தற்போது அழைக்கப்படுகிறவர்கள் எப்படி அந்த இராஜ்யத்தில் ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களும் மாறுவார்கள், அவர்களது வருங்காலப் பணிக்கென்று ஆயத்தமாவதற்கு எப்படி சபாவ மாறுதலை அடைகிறார்கள்.

செய்தி பழையதாய் இருந்தாலும், சரியாய் நிதானித்து போதிக்கும்போது மிகவும் புதியதும் அற்புதமாயும் இருந்து கேட்கும் செவியுடைய நேர்மையான இருதயம் உடையவர் பிரமிப்படைந்து விழித்தெழ்ச்செய்கிறது. எப்படி சாதாரண மனிதனாக(அல்லது ஸ்திரீயாக) இருந்துகொண்டு, இப்படிப்பட்ட அற்புதமான காரியங்களை புரிந்து கொள்ளவும், அழகாய் விவரித்துக் காண்பிக்கவும் முடிந்தது என்று அவர்கள் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். ஒருவேளை அவர்களது வியப்பை மறைமுகமாக வெளிப்படுத்தவும் செய்வார்கள். அதன்பிறகு, ஆவிக்குரிய பெருமையாகிய நோய் பிடிக்கும் அபாயகரமான தருணம் வருகிறது. சிந்தையில் ஒரு சிறு ஊசலாட்டம் ஏற்படுகிறது அவ்வளவுதான். மனுக்குலத்தில் பெருந்திரளானவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாதபடி தொலைதூரத்திலுள்ளவைகளை நீ அறிந்திருப்பது அதிசயமானது என்றும், வேதாகமத்தில் உள்ள இக்காரியங்களைக்குறித்து தேவவசனத்தில் நன்கு ஆற்றல் வாய்ந்தவர்களும், திறனுள்ள ஊழியர்களில் சிலர்கூட அறியாமையிலிருக்கிறார்கள் என்று நீ எண்ணுவாய்.

ஆவிக்குரிய பெருமை என்ற நோயை நீங்கள் பற்றிக்கொள்ளும்பொழுது உங்களை நேர்ப்படுத்திக்கொண்டவர்களாக உணர்வீர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. உங்களை நீங்களே மதிப்புமிக்கவராக எண்ணுவீர்கள். அதிக கனத்துக்குரியவராகவும் கருதுவீர்கள். எல்லாவற்றிற்கும்மேலாக, நான் உயர்ந்தவர்களில் ஒருவன் என்று உணர்வீர்கள். உங்களுடைய குரலே இதை அறிகுறியாக வெளிப்படுத்தும், உங்களது குரலைக் கேட்கிறவர் இதை கவனித்துவிடுவார். பின்பு, இது கர்த்தர் அருளும் வார்த்தையல்ல, மாறாக நீங்களே உண்டாக்கினவைகள் என்றும், இதற்கு நீங்களே பொறுப்பாளிகள் என்றும், பேசின வார்த்தைகளிலிருந்து

முன்பைவிட குறைந்த அளவே ஏற்கமுடியும் என்று உங்களை உற்று கவனிக்கிறவர் உணரத் துவங்குவார்.

கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் பிறருக்கு சத்தியம் அறிவிக்கும் வாய்ப்புக்கள் வரும் சமயத்தில், தங்களை பெரிதுபடுத்தி உயர்த்திக்கொள்ளாமல், தங்களை மிகவும் தாழ்த்திக்கொள்வதே எல்லோரும் அங்கீகரிக்கும் முறையான மனப்பாங்காக இருக்கும். நமது தகுதியின்மையை நாமே உணரவேண்டும். தெய்வீகத் திட்டம் தயாரித்தது நாமல்ல, நாம் அதனை கேட்கிறவர்களாக மட்டுமே இருக்கிறோம். இது நிஜமாகவே தேவனுடைய திட்டம். பிறருக்கு வெளிக்கொணரும் அவரது ஊழியக்காரர்களாகவே நாம் கனப்படுத்தப்படுகிறோம் என்றும் நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இதற்கு மாறாக, ஞானத்தை நமது பங்காக மனதில் ஆழமாய்ப் பதியும் வண்ணம் நம் திறனைப்பயன்படுத்தி ஏதாகிலும் பேசி, தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி, நமது பிரசங்க உரையில் அழகு வெளிப்பட்டதெனில், அந்தளவுக்கு கர்த்தருக்குரிய மகிமையை நாம் நமக்கென எடுத்துக்கொண்டோம் என்று அர்த்தமாகிறது. தற்காலத்திலும் வருங்காலத்திலும் கர்த்தரால் உபயோகிக்கப்படும் நமது தகுதியை வெளிப்படுத்தத் தவறியதால் நமக்கு நாமே காயத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்கிறோம். கர்த்தருடைய ஸ்தானாபதிகளாக இருந்து செய்தியை அளிக்கும் அற்புதமான சிலாக்கியத்தையும், அவரது திட்டத்தையும் அவரது மேன்மையையும் அறிவிக்கும்போது, நம்மை அடக்கத்தோடும் தாழ்ச்சியோடும் நடக்கச்செய்யும். ஏனெனில் இது தேவன் நமக்கு அளித்த சிலாக்கியம். பலத்தில் மேம்பட்டிருக்கிற தம்மிடமுள்ள தேவனாதர்களைக்கொண்டு, அவரால் இந்த அற்புதமான செய்தியை பிறர் அறியும்படி கொடுத்திருக்கமுடியும்.

மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர் மேலான விசேஷப்பாட்சை

பிரியமுள்ள சகோதரர்களடங்கிய சபையில் சபை மூப்பர்களாகவும், உதவிக்காரர்களாகவும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மூப்பர்களும் உதவிக்காரர்களும் அவர்களுக்குரிய தாழ்மைக்கான பாட்சையை இன்னும் பெற இருக்கிறார்கள். ஆவிக்குரிய பெருமை என்ற வியாதியின் மாபெரும் தொற்று நோய் ஏற்படும் அபாயமின்றி ஒருவரும் அப்படிப்பட்ட ஸ்தானத்தில் இருக்கமுடியாது. சில சமயங்களில் பரிசுத்த பவுல் கொடுத்த எச்சரிப்பை கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் முற்றிலுமாக மறந்துவிடுவதாக தோன்றுகிறது. அதாவது, புதிதாக சபையில் வந்துசேர்ந்திருக்கிறவரை, அதாவது அனுபவமற்றவரை, சத்தியத்தில் இளைஞராக இருக்கின்ற அவரை, அவர் எவ்வளவு பிரகாசிப்பவராய் இருந்தாலும், எவ்வளவு படித்திருந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல், அவரை மூப்பராகவோ அல்லது உதவிக்காரராகவோ ஊழியத்துக்கு தெரிவு செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுவதுபோல, தேவபிள்ளைகள் ஆவிக்குரிய மேட்டிமை என்ற இந்த பகையாளியின் கையில் அவர் விசேஷித்தவிதமாக அகப்பட நேரிடும் - 1தீமோத் 3:6.

சபையில் புதிதாக வந்துசேர்ந்தவர்கள் மட்டுமே அபாயத்திலிருக்கிறார்கள் என்று நாம் கருதமுடியாது. கர்த்தருடைய பிள்ளைகளாக ஊழியம் செய்யும்படி நியமிக்கப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொருவரும், மாபெரும் சோதனையின் களத்திற்குள் போடப்படுவர். ஆவிக்குரிய விழுக்கை அல்லது இரண்டாம் மரணமாகிய அழிவை இது பொருள்படுத்தக்கூடும். கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் தாங்கள் தெரிவுசெய்த தங்களுடைய ஊழியக்காரர்களைக் குறித்து, ஒருவேளை இக்காரியங்களில் போதுமான அளவு ஆலோசிக்காதிருக்கலாம். ஒருவேளை, சகோதரர்களுடைய வாக்கைப்பெற்று இந்த ஊழிய ஸ்தானங்களை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள், இவ்வழியத்தில் என்ன அபாயத்தை எதிர்கொள்ள நேரிடும் என்பதை அரிதாகவே உணர்ந்திருப்பார்கள். அவர்கள் உணர்ந்திருந்தார்களானால், அந்த புரிந்துணர்வு அவர்கள் அந்த அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்வதில் தயக்கம் காண்பிக்கச்செய்யும். மேலும் தாழ்மை அவர்களை நிச்சயமாக வழிநடத்தி, அவர்கள் ஊழியத்துக்கு வெளிப்படையாக நியமிக்கப்பட்டதை தெளிவாகக் கண்டாலொழிய, தானாக முன்வந்து ஊழியம்செய்ய முயற்சிக்கக்கூடாது.

ஆனால் நாம் கண்டறிவது என்ன? அந்தோ! மூப்பர் அல்லது உதவிக்காரர் ஸ்தானத்தை விரும்பித்தேடும் மனப்பாங்கு ஒருசிலரிடத்தில் நிலவுகிறது. சிலரோ, தாங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்று போட்டிபோடவும், பேரம் பேசும் மனப்பான்மையையும் பெற்றிருக்கின்றனர். வேறுசிலரோ, அப்படிப்பட்ட தேர்தலில் தங்களுக்கெதிராக யாரேனும் வாக்களித்திருந்தால் கோபத்தை வெளிப்படுத்தும் மனப்பாங்கை பெற்றுள்ளனர். அந்தோ! அன்பு சகோதரர்களது சிந்தைகளில் நீண்டகாலமாக வேதனையளித்து வருகிறவைகளை உணர்ந்திருந்து, இக்காரியங்களில் அவர்களை வற்புறுத்துவார்களானால், எப்பேர்ப்பட்ட வித்தியாசமான வழிமுறையை அவர்கள் எடுக்கவேண்டும்! அப்படிப்பட்ட பொறுப்புணர்வு வைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த ஸ்தானத்திற்கு உயர்த்தப்படும்போது, எல்லா சாந்தம் மற்றும் மனத்தாழ்மையோடும் அவர்கள் அச்சத்தோடு நடக்க வேண்டும். சபை அனைவரும் தாங்கள் பெற்றுள்ள சத்திய அறிவின்படி போதகர்களாகும் தகுதியைப் பெற்றிருந்தபோதிலும், அவர்களுக்கு விசேஷித்ததும், கடுமையானதுமான பாட்சை வைக்கப்பட்டிருப்பதால், போதகராகாதிருப்பதே பாதுகாப்பானது. கர்த்தரிடத்திலும் சகோதரர்களிடத்திலுமான பொறுப்புணர்வு மட்டுமே ஒருவரை மனப்பூர்வமாகவும், முழு திறனோடும் ஊழியம்செய்யும்படி தூண்டவேண்டும். சபையில் கர்த்தருடைய பிரதிநிதிகளாக எல்லோரும் கட்டாயம் நேசிக்கப்படவேண்டும்.

பெருமையின் சபாவம் எல்லாவற்றிலும் மேலோங்கி, மூப்பர்களாகும்படி அல்லது மேன்மையானவர்களாவதற்கு பெரும் விருப்பங் கொள்வது, அந்த நபருக்கு மட்டும் அபாயத்தை வருவிப்பதோடு நில்லாமல், அவர் சார்ந்திருக்கிற முழுசபைக்கும் அபாயத்தை வருவிக்கும். ஒவ்வொரு நோய்

போன்றே பெருமையின் ஆவியும் தொற்றிக்கொள்ளும் தன்மையுடையது. சண்டை, வீண்பெருமை, ஆசை இவையனைத்தும் கர்த்தருடைய ஆவிக்கு எதிரானது. இவை விரைவில் வெளிப்படும். அதைதொடர்ந்து வருவது, கோபம், வஞ்சனை, பொறாமை, வெறுப்பு, தீயனபேசுதல், தீய சிந்தனை ஆகியவை. இவைகள் மாம்சத்துக்கும் சாத்தானுக்குமடுத்த கிரியைகள் என்று பரிசுத்த பவுல் நமக்கு கூறுகிறார். இவையனைத்தும் ஊறு ஏற்படுத்துபவை. இந்த ஆவி அனைத்தும் விரோதியினுடையது. ஒன்று அல்லது இரண்டு மூப்பர்களாலோ, தலைவர்களாலோ அல்லது மூப்பர்களாகும்படி விரும்புகின்ற அல்லது தலைவர்களாகும்படி விரும்புகின்ற ஒன்று அல்லது மேற்பட்ட நபர்கள் மூலமாகவோ இவைகள் பொருத்தமாக சபைக்குள் நுழைக்கப்படும்.

இது உண்மையே என்று கூறுவதில் நாம் வருத்தமடைகிறோம். ஆயினும் தேவனால் நேசிக்கப்படுகின்ற அநேக பிள்ளைகளை உள்ளடக்கிய சில சபைகளில், அநேகர் மாதிரிகையாகப் பின்பற்றத்தக்கவர்களாக இருக்கின்ற அதேவேளையில், இந்த விரோதியின் ஆவிக்குள் நுழைந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். கர்த்தரின் ஆவி சபையை முழுமையாக கட்டுப்படுத்துவதற்கு பதிலாக, இந்த தீயஆவி அல்லது தீயகுணம் பல்வேறு வழிகளில் சபை கூடுகைகளில் வெளியரங்கமாகிறது. எண்ணிக்கையிலும் ஆவிக்குரிய வகையிலும் சபை வளர்ச்சியடைவதில் தோல்வியுறுகிறது. ஆவிக்குரிய பெருமை என்ற வகையில் அறியப்படுகிற நச்சுத்தன்மை வாய்ந்த கசப்பான கனிகள் இவைகளே.

அப்படிப்பட்ட பெருமையுள்ளோர் முன்பாக, காவல்கோபுர வாசகர்களது மொழியின் வல்லமையை பெற்றிருந்து, அதை உயர்த்திக் காண்பித்திருந்தோமானால், அவர்கள் அதன் உண்மை உருவத்தையும் பயங்கரமான வண்ணத்தையும் கண்டிருப்பார். அதன்விளைவாக, எச்சரிப்பின் மணியோசை சீயோனில் நிச்சயம் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கும். காவல்கோபுரத்திலிருந்து விழிப்புணர்வின் மணியோசையை மகிழ்ச்சியுடன் எழுப்புகின்ற இந்த பிரியமானவர்கள், தங்களை இவ்வாறு ஈடுபடுத்திக்கொண்டு மேன்மையான குணாதிசயங்களை அடிக்கடி வெளிப்படுத்தி, உண்மையாகவே ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய புத்திரராகின்றனர் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இவர்களுள் சிலர், புந்தயசாலையில் தங்கள் ஓட்டத்தை கடந்த காலங்களில் அற்புதமாக ஓடினர் என்பதை நாம் அறிவோம். இவர்களுடைய குணாதிசயங்கள் தவறான வழியில் திசை திரும்பியிருக்கிறதன் அடையாளங்களைக் கண்டு நாம் பரிதாபப்பட்டு, அவர்களுக்காக வருந்துகிறோம். “அவர்களுடைய கனிகளினாலே அவர்களை நீங்கள் அறிவீர்கள்” என்று கூறின கர்த்தரது வார்த்தைகளுக்கு செவிமடுப்போம் – மத் 7:16.

ஆவிக்குரிய பெருமைக்கு எதிராக பாதுகாத்துக் கொள்ளுதல்

ஏற்கனவே சுட்டிக் காண்பித்தபடி, ஆழமாக வேரூன்றியிருக்கிற இந்த நோயாகிய ஆவிக்குரிய பெருமையோடு தொடர்புடைய ஒரு அபாயகரமான காரியம்

என்னவென்றால், இந்நோயை உடையவர்கள் இதைக்குறித்த விழிப்புணர்வை பெற்றிருக்கமாட்டார்கள் என்பதேயாகும். மற்றுமொரு கடினம் என்னவென்றால், அவர்கள் இந்நோயை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்களிடத்தில் அறிவித்து அவர்களை எச்சரிப்பதும், அவர்களை திருத்துவதும் பெரும்பாலும் கூடாத காரியமாகும். இப்பாடத்தைக்குறித்து அவர்களிடம் பேசினோமானால், அவர்களுடைய எதிரி அவர்களுக்கு உதவி செய்தவர்களே என்று எண்ணுவதாக தோற்றமளிக்கும். இதன் காரணமாக, அவர்கள்மேல் அவர் பொறாமைகொண்டிருப்பதாகவும், அவர்களுடைய ஸ்தானத்தை தான் எடுக்கவிரும்புவதாகவும் கூறுவார். இதனிமித்தமாக, இந்நோய் பெரும்பாலும் குணமளிக்கமுடியாததாகவே இருந்து, ஒருவேளை கர்த்தருடைய வழிகாட்டுதலின் குறுக்கீடோ அல்லது சபை சகோதரர்களது குறுக்கீடோ அவருக்கு உதவக்கூடும்.

அப்படிப்பட்டதொரு குணஇயல்பு வளர்ச்சியடைவதை சபை இனங்காணும்போது, அன்பிலும் நல்நோக்கத்திலும் உடனடியாக செயல்பட்டு, ஆவிக்குரிய பெருமையின் பாரம் சபையிலுள்ள ஒரு தனிநபரிடம் இருக்குமானால் அந்நபரை சபையின் எந்த ஊழியத்துக்கும் தெரிவுசெய்யாமல் தோல்வியடையச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் சீற்றமடைவார்களானால், அந்த சுயஉணர்வுடைய ஒருவரின் கோபம் தணிந்து அமைதலாகும்படியும், தன் பாரத்தை அடையும்படியும் அவரது சொந்த நன்மையின்பொருட்டும் சபையின் நன்மைக்காகவும் இதை செய்யவேண்டியது அத்தியாவசியமாக எண்ணப்பட வேண்டும். சபையானது இவ்விஷயத்தில் உதவிசெய்யத் தவறும் பட்சத்தில், அந்த நபரின் நன்மைக்காக, சிட்சிப்பதைத் தவிர கர்த்தருக்கு வேறு வழி இல்லை. வியாபாரம் தோல்வியில் முடிதல், அல்லது வியாபாரத்தில் திருப்பங்கள் அல்லது சரீரநோய் அல்லது அவருக்கு எந்த வழி சிறந்ததாக காணப்படுகிறதோ அதன்படி சிட்சை அனுமதிக்கப்படும். கர்த்தருடைய உண்மையுள்ள பிள்ளை ஒவ்வொருவரும், அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு செல்லும்பொழுது, அப்படிப்பட்ட நீதியில் சீர்திருத்துதல் அவசியம் என்று அறிந்தே, கர்த்தர் செய்வார் என்ற நம்பிக்கையை நாம் அடைந்துள்ளோம். “கர்த்தர் தம் ஜனங்களை நியாயந்தீர்ப்பார்(குண்டனை)” என்று எழுதியிருக்கிறது—உபாகமம்32:36.

இப்பாவத்தைக் குறித்த வேதாகம உதாரணம்

வேதாகமம் இந்தப் பாவத்தைக்குறித்து அநேக உதாரணங்களைக் கொடுத்துள்ளது. ஆனால் நாம் எளிதில் கவனத்தை ஈர்க்கின்ற ஒன்றை தெரிவு செய்கிறோம். பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் இருந்த ஒரு பரிசுத்த மனுஷன், கர்த்தரால் நேசிக்கப்பட்ட, நேரிய குணமுடைய, சுயத்தை பலிசெலுத்தின, கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசி இருந்தார். அவர் கர்த்தருக்கும் அவரது ஜனங்களுக்கும் உண்மையாகவும் அற்புதமாகவும் 40 வருடங்கள் ஊழியம்செய்தார். ஆனால் முடிவில் இந்த ஆவிக்குரிய பெருமையாகிய சுய தீர்மானமான

பாவம்செய்து குற்றவாளியானார். இவை எல்லாவற்றிலும் விநோதமாக, இம்மனிதன் தன் துவக்கக் காலத்தில்; “பூமியிலுள்ள சகல மனிதரிலும் மிகுந்த சாந்த குணமுள்ளவனாயிருந்தான்” என்று வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது— எண்12:3.

ஆம்! மோசேயே அந்த மகிமை நிறைந்த நபர். கர்த்தருடைய ஊழியனாக தன் அனுபவத்தைத் துவக்கினபோது, அவர் மிகவும் சாந்த குணமுள்ளவரும், மிகுந்த மனத்தாழ்மையுடையவருமாய் இருந்தார். ஆனால் அவரது ஊழியம் நிறைவடைகின்ற வேளையில், அங்கே அவர் கர்த்தருக்கு மகிமையை கொடுத்திருக்க வேண்டும். அதற்கு மாறாக, ஆவிக் குரிய மேட்டிமையால் அல்லது சுயதீர்மானத்தால் செய்த காரியத்திற்கு தண்டனையாக, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குள் நுழையாதபடிக்கு தடை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது அங்கே நிலவிய சூழ்நிலைகளை நாம் நினைவுகூர்வோம்.

கர்த்தருடைய விசேஷித்த ஊழியனாயிருந்த மோசே தலைமையேற்று எகிப்தை விட்டு இஸ்ரவேலை வெளியே அழைத்துவந்து, செங்கடலைக் கடந்து கானானுக்குப் போகும் வழியில் வனாந்திரத்திற்குள் பிரவேசித்தார்கள். வனாந்திரத்தில் பிரயாணம் செல்லும்போது, கர்த்தரின் வழிகாட்டுதலின்பேரில் மோசே அநேக அற்புதங்களைச் செய்தார். அவற்றுள் ஒன்று, ஜனங்கள் தண்ணீரில்லாமல் பெரும் தாகம் அடைந்தபொழுது, பாறையை கோலினால் அடித்து தண்ணீர் வரப் பண்ணினது. பாறையை அடிக்கும்படி தேவன் அவரை அறிவுறுத்தினார். ஜனங்கள் புத்துணர்ச்சி அடையும்படிக்கு அந்தப் பாறையிலிருந்து நீர்ஓடை அபரிதமாக பாய்ந்தோடியது.

வேதாகமத்தின்படி அந்தப்பாறை “யுகங்களுக்கடுத்த கன்மலையாகிய” கிறிஸ்துவை சித்தரிக்கிறது. கர்த்தருடைய ஏற்பாட்டின்படி இந்த “யுகங்களுக்கடுத்த கன்மலை” அடிக்கப்பட்டது. அதாவது இயேசுவிடமிருந்து ஆதாமின் சந்ததியார் எல்லோருக்கும் ஜீவத்தண்ணீர் வழிந்தோடியது. இவர்கள் இஸ்ரவேலர்களாக மாறி, உண்மையாகவே இவ்வுலகமாகிய எகிப்திலிருந்து வெளியே வரும்படி, அதாவது பாவத்திலிருந்து வெளியேவந்து, விரோதியின் ராஜ்யத்திலிருந்து வெளியேவந்து, கீழ்ப்படிதலையும் கர்த்தரிடத்தில் ஐக்கியத்தையும் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

கன்மலையை அடித்தபிறகு 40 வருடங்கள் கடந்தநிலையில், இஸ்ரவேலர்கள் அங்குமிங்கும் அலைந்து திரிந்தனர். கானானுக்குள் அனுமதிக்கப்படும் நேரம் வரும்வரை காத்திருந்தனர். தண்ணீற்றதும் வறண்டதுமாகிய இந்தப் பாலைவன எல்லைக்குள் மீண்டும் அலைந்து திரியும்படி வழிநடத்தப்பட்டனர். ஜனங்கள் மோசேயிடம் கதறினபோது, என்னசெய்வது என அவர்கள் நிமித்தமாக கர்த்தரிடம் முறையிட்டார். அப்பொழுது முந்தின விசை கன்மலையை அடித்து தண்ணீர்வந்த அதே கன்மலையினருகில் சென்று, பேசு அப்பொழுது தண்ணீர்வரும் என்று பதிலளித்தார். ஆனால் மோசே கடந்த 40 வருடங்களாக இஸ்ரவேலரோடு தொடர்புகொண்டு, தகப்பன் தன் பிள்ளைகளோடு உறவாடுவதுபோல் உறவாடியிருந்து, இயல்பாகவே சுய

நிச்சயத்தன்மையை பெருமளவு பெற்றிருந்தார். அப்படிப்பட்ட அனுபவங்களை கடினமாக கடந்துவந்திருந்தாலும், இன்னும் அவர் உலகெங்குமுள்ளோரில் சாந்தகுணமுடையவராகவே இருந்தார்.

இந்நிலையில் தற்போது கர்த்தருடைய கட்டளையை அலட்சியப்படுத்தி, கன்மலையின் அருகில்சென்று, தன் கையிலிருந்த கோலினால் இரண்டாம்முறை கன்மலையை அடித்து, ஜனங்களைப்பார்த்து ஆக்ரோஷமாக சத்தமிட்டார். “கலகக்காரரே கேளுங்கள்; உங்களுக்கு இந்தக் கன்மலையிலிருந்து நாங்கள் தண்ணீர் புறப்படப் பண்ணுவோமோ?” (எண்20:1-12). கர்த்தருக்கு எல்லா மகிமையையும் செலுத்துவதற்கு பதிலாக, தனக்குத்தானே மகிமையை வருவித்துக்கொண்டார், அந்தோ பரிதாபமான மோசே! தான் மாபெரும் தவறு செய்துவிட்டேன் என்று விரைவில் மோசே உணர்ந்துகொண்டார். அவர் செய்த ஒரே தவறு என்று இதனை சொல்லப்படுகிறது. ஆயினும் செய்த இத்தவறினிமித்தமாக கானான் தேசத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் சிலாக்கியத்தை கர்த்தர் அவருக்கு கொடுக்கவில்லை, மாறாக, யோர்தான் நதியின் குறுக்கேயிருந்து அத்தேசத்தை காணும் வாய்ப்பை மட்டுமே தந்தார். அங்கேயே அவரது உடலை அடக்கம் பண்ணவும் கர்த்தர் அனுமதித்தார்.

கர்த்தருடைய பார்வையில் ஆவிக் குரிய மேட்டிமையும், சுய நிச்சயத்தன்மையும் மிகவும் அருவருக்கத்தக்கவைகளாய் இருக்கின்றதை இந்த உதாரணத்திலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளாதிருக்கலாமா? நமக்கு எச்சரிப்புண்டாகும்படி எழுதப்பட்டிருக்கிற இந்த மாபெரும் பாடத்தைவிட வேறு ஏதேனும் முடிவுரையை நாம் கொண்டுவரமுடியுமா?

ஆறுதலின் வார்த்தை

மோசேயைக்காட்டிலும் கூடுதலாகவும், மிக மோசமாகவும் தவறுகள் செய்திருக்கிறேன் என்றோ அல்லது கர்த்தரை கண்படுத்த கவனமற்று, அதிக பிடிவாதத்தால் இருந்திருக்கிறேன் என்றும், இவ்வாறு ஆவிக் குரிய மேட்டிமையை அதிகளவுக்கு வெளிப்படுத்தியிருப்பவர்கள் வருந்தும்பொழுது, அவர்களைத் தேற்றும் வண்ணமாக, அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் தண்டனை கடுமையாக இருக்கும் என்பதை நாம் கவனிப்போமாக. ஏனெனில் இதுவும் ஒரு பகுதியாக நிழலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கன்மலையை முதலாவதாக அடித்தது, நம் கர்த்தர் சிலுவையிலிறையப் – படுதலை அடையாளமாக குறிப்பிடுகிறதென்றால், இரண்டாம் முறை கன்மலையை அடித்தலானது தேவகுமாரனை மறுபடியும் சிலுவையிலிறைந்து வெளியரங்கமாக அவமானப் – படுத்துவதை குறிக்கிறது என்று எபிரேயர் 6:6இல் பரிசுத்த பவுல் விளக்குகின்றார். கன்மலையை அடித்தல் வெளிப்படையாகவும் பகிரங்கமாகவும் இயேசுவையும் அவரது போதனையையும், அவர் நிமித்தமாகவும் மறுதலிப்பதற்கு அடையாளமாய் இருக்கிறதென்றால், மோசே யோர்தானைக் கடந்து கானானுக்குள் பிரவேசித்தலைத் தடுத்தது இரண்டாம் மரணத்துக்கு அடையாளமாக இருக்கிறது. மோசே ஒருபோதும் கானானுக்குள் இனி பிரவேசிக்கமாட்டார் என்று நாம் எண்ணுவோ, அல்லது அவர் இரண்டாம் மரணத்தில்

மரித்துவிட்டார் என்று எண்ணவோ கூடாது, மாறாக, அவரது அனுபவங்களில் இந்த அடையாளம் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளதை மட்டுமே கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

அல்லது, சகோதரர்கள் கர்த்தரது நாமத்தினாலோ அல்லது சபையின்பேரிலோ செய்வதைக் காட்டிலும், தனது சொந்த நாமத்திற்காக காரியங்களை செய்வார்களானால், மரணத்துக்கேதுவான பாவம் செய்ததாக நாம் சிந்திக்கக்கூடாது. ஆயினும், ஆவிக்குரிய பெருமைக்கு விரோதமாக பயங்கர அபாயம் கூடவே செல்கின்றது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த நிலையிலேயே தொடர்ந்து அவர்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார்களானால், நிச்சயமாக இரண்டாம் மரணமே முடிவாக இருக்கும். இந்த உண்மையைப் புரிந்துகொண்டபிறகு, நாம் எந்தளவு பயத்தோடும், வைராக்கியத்தோடும் இருக்கவேண்டும், நம்முள் காணப்படுகிற அதன் ஒவ்வொரு அறிகுறியையும் களைந்தெறியவேண்டும், அதோடுகூட கவனமாயிருக்கவும் வேண்டும். அப்படி இல்லாவிடில், இது தொற்றுநோயாக நம்முள் ஊடுருவியோ, அல்லது ஏதாவதுவகையில் அதன் ஆதிக்கத்தின்கீழே வருவதுடன், அந்த நோயின் அறிகுறிகளைப் பெற்றிருப்போம்.

ஆவிக்குரிய பெருமையை தடுத்தலும், குணப்படுத்துதலும்

இந்நோய் நம்மைக் கட்டுப்படுத்துவதை உணர்ந்தோமானால், இதற்கான சிகிச்சை பெறுவது தொடர்பாக கடினம் இருக்கிறது என்பதை நாம் ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறோம். கடினத்தின் பிரதான அம்சம் என்னவென்றால், இந்நோய் மனசாட்சிக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தி, அழிக்கும். ராஜரீகப் பிரமாணத்தின் எளிமையான கொள்கைகளுக்கு நம் சிந்தை ஏறத்தாழ மந்தநிலையை அடையும் - இன்னும் மேலான பிரமாணமாகிய சகோதரர்க்கான நம் கர்த்தரின் புதிய உடன்படிக்கையை குறிப்பிடவில்லை. ராஜரீகப் பிரமாணத்தை அலட்சியப்படுத்தும் ஒவ்வொருமுறையும், சபையின் ஊழியக்காரர் தேர்விலோ அல்லது அதன் கூட்டங்களை ஒழுங்குபடுத்துதலிலோ அது சபையை பலவந்தமாக கீழ்ப்படியச்செய்யும் முயற்சியாக வெளியரங்கமாகும்.

கர்த்தருடைய வார்த்தையின் விதிமுறைகள் அறியப்பட்டிருக்கின்றன. சபையில் அதிகாரம் தங்கியிருத்தல் புரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறது, ஒரு மூப்பர் இதை மாற்றவோ திருப்பவோ வளைக்கவோ முயற்சிக்கும்பொழுது, இதை அவர் பிறருக்காக செய்யாமல், அவருக்காகவே செய்யப்பட்டதாகிறது. ஒரு சபையின் அங்கமாக எந்தக் காரியமானாலும் கர்த்தருடைய சித்தத்தின்படி அவருக்கு சொந்த அபிப்பிராயம் உண்டு. தன் நியாயத்தை வெளிப்படுத்தும் உரிமையை அவர் பெற்றிருக்கிறார். ஆனால் சபை ஜனங்களது நிதானிப்பின் வெளிப்பாட்டை கூறவிடாமல் தடுக்கும் அதிகாரம் மூப்பருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அவ்வாறு குறுக்கிடும் ஒவ்வொரு முறையும் அவர் ராஜரீகப் பிரமாணத்தை மீறுகிறார். அதுமட்டுமல்லாமல், அன்பின் பிரமாணத்தை மீறுகிறார், மேலும் தேவனை

கணப்படுத்துவாயாக என்ற முதலாம் கட்டளையையும் மீறுகிறார். அப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள தெய்வீக ஒழுங்குமுறையை ஒதுக்கி வைப்பதை இத்தகைய செயல்பாடுகள் காண்பிக்கிறது.

ஆனால் ஒரு மூப்பர் ராஜரீகப் பிரமாணத்தின் கொள்கைகளை எதிர்த்து அப்படிப்பட்ட வழிகளில் வளர்ந்துவரும்போது, நாசூக்காய் தன்வசப்படுத்தவோ, பலவந்தமாய் அடக்கி தன்சித்தப்படி கனமடைய நடத்திச் சென்று, ராஜரீக விதியின் கொள்கையின்படி எதிர்த்து நிற்கும்போது, அவர் தன் சொந்த சிந்தையை தடம்புரளச்செய்கிறதே இதன் விளைவாய் இருக்கும். அவருடைய மனசாட்சியின் அறிவு மந்தமடைந்தது. தான் தெளிவாய்க் காண்கிற நீதியின் கொள்கைகளை அலட்சியப்படுத்தி, தவறுசெய்து, யாரெல்லாம் தங்கள் மனசாட்சியை தொடர்ச்சியாக மீறுகிறார்களோ அவர்கள் தங்கள் மனசாட்சியை பலவீனப்படுத்துகிறார்கள்.

நம் நிதானிப்புக்கென்று முன்வைக்கப்படுகிற பல்வேறு காரியங்களை நாம் எடைபோட்டு அளவிடும் அளவுகோலாக மனசாட்சி இருக்கிறது. ஒரு காரியத்தினை சரி அல்லது தவறு, நீதி அல்லது அநீதி, சத்தியம் அல்லது பொய் என்று நிச்சயப்படுத்தும் நிதானிப்பை நமக்குத்தருவது மனசாட்சியாகும். இந்த அளவுகோல் மிகவும் முரடானதாகவோ அல்லது மிக மிருதுவானதாகவோ இருக்கலாம். இது(மனசாட்சி) மிகத் துல்லியமாக வகையறுக்கத்தக்க திறனைப் பெற்றிருக்கக்கூடும். அல்லது காரியங்களை கீழ்த்தரமாகவோ அநாகரீகமான வழியிலோ காணக்கூடும். ஒரு கிறிஸ்தவன் விசேஷமாக கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் நீண்டகாலமாக கற்று வருபவனாயிருந்தால், அவன் மிகவும் உணர்வுமிக்க மனசாட்சியை உடையவனாயிருக்கவேண்டும். வாழ்க்கையின் நடவடிக்கைகளில் எழும் அனைத்துக் கேள்விகளுக்கும் தேவனுடைய வசனத்திலிருந்து சரிவர நிதானித்து அதன் பல்வேறு அம்சங்களை முழுமையாக கிரகித்து, சமநிலையுடையவராக அவர்களது நியாயத்தையும் தவறையும் துல்லியமாக தீர்மானிக்கவும் திறன் பெற்றிருக்கவேண்டும். இதன்மூலம் கர்த்தருக்கு பிரியமானவராகவோ, அல்லது வெறுக்கத்தக்கவராகவோ அவர்கள் விளங்குவர். அந்த அளவுகோல் பழுதுபட்டிருக்குமானால், பெரும் அபாயம் ஒவ்வொரு பாவத்திலும் வெளிப்படுவதோடு, விசேஷித்தவிதமாக ஆவிக்குரிய பெருமை என்னும் பாவத்திலும் நடத்திச்செல்லும் என்று நமக்குத்தோன்றுகிறது. அந்த அளவுகோலை சரி செய்வதைத்தவிர இதற்கு வேறு தீர்வு இல்லை.

வியாபாரத்திலோ அல்லது ஒரு விவாதத்திலோ அல்லது ஒரு சபை உத்தியோகஸ்தர் தேர்தலிலோ ஒரு சகோதரனது சூழ்நிலையையோ அல்லது மற்ற எவருடைய சூழ்நிலையையோ தனக்கு சாதகமாக்கிக்கொள்ள விரும்பாதிருந்து, கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் தங்கள் மனசாட்சியை முழுவதும் நீதிக்குட்படுத்தி ஜாக்கிரதை உணர்வோடு இருத்தல் எத்தனை அவசியமாயுள்ளது! தன் சொந்த விஷயத்தில் நீதியின் சட்டங்களை சிறிதளவு மீறும்

எண்ணம் எழும்போது, அது தேவனுடைய உண்மை பிள்ளை ஒவ்வொருவரது தலையிலும் இருதயத்திலும் உரத்த மணியோசை ஒலித்து விழிப்பூட்டவேண்டும். நீதியின் உயர்ந்த கொள்கைக்கு என்னையே உட்படுத்தியிருக்கிற நான், அநீதியோடு இணங்குபவனாக காணப்படுகிறேனா? என் சொந்த நடக்கையில் ஏதாகிலும் அநீதியின் சுபாவம் காணப்படும்போது, என் கண்களை மூடிக் கொள்கிறேனா? நான் என் சொந்த மனசாட்சிக்கு களங்கம் ஏற்படுத்தி, தரம்இழக்கச் செய்தபிறகு, அதனால் ஏற்படும் பயங்கர விளைவுகளுக்கு நானே பொறுப்பாளி என்று ஏற்றுக்கொள்கிறேனா?

ஒரு தவறான வழிமுறையை சரிப்படுத்துவது என்பதன்பொருள், நித்தியஜீவன் அல்லது நித்தியமரணம் என்ற முடிவு இதில் தீர்மானிக்கப்பட இருப்பதால், நீதியின் கொள்கைகளை கவனமாக இருதயத்திலும் சிந்தையிலும் மீண்டும் ஏற்படுத்தவேண்டும். நமது சிந்தைகளில் நீதி மீண்டும் ஏற்படுத்தப்பட்டு, துவங்கப்படுவதால், இது நம் வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் முறைப்படி கட்டுப்படுத்தத் துவங்கும். அதன்பின்பு, தவறுசெய்தவர், தான் எந்த அளவு நீதியின் கொள்கைக்கு எதிராக கீழ்த்தரமாக செயல்பட்டிருக்கிறேன் என்றும், ஆவிக்குரிய பெருமை ராஜ்யத்தின் வருங்கால மேன்மைகளை ஏறத்தாழ முழுவதும் அழித்திருப்பதையும், படிப்படியாக அவர் உணர்த்துவங்குவார். அப்படிப்பட்ட ஒருவர், நிச்சயமாக இருதயத்தில் மனம் வருந்தி, வருங்காலத்துக்கென சரியான தீர்மானங்களை எடுப்பார்.

சுயபரிசோதனை செய்வதன் பெரிதான அவசியம்

ஆவிக்குரிய பெருமையின் நயவஞ்சகமான குணத்தையும், தீமையின் செல்வாக்கையும் அறிந்திருக்கிற நாம், இதற்கெதிராக எப்படி நம்மை தற்காத்துக்கொள்வது? தேவ அன்புக்குள் நம்மைக் காத்துவருகிறோம் என்றும், ஆவிக்குரிய பெருமையை நோக்கிச்செல்லாமல், அதினின்று வழிவிலகி நடக்கிறோம் என்றும் எப்படி நாம் அறிந்துகொள்வது?

நாம் ஏற்கனவே ஆலோசனையாக காவற்கோபுர பத்திரிக்கையில் கொடுத்துள்ளபடி, கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் ஒவ்வொருநாள் துவங்கும்பொழுதும், அவரிடத்தில் சென்று, தெய்வீக ஞானத்தையும் மேற்பார்வையையும் கேட்பதோடு மட்டுமல்ல, அந்நாள் முழுவதும் ஜெபித்த ஜெபத்திற்கேற்றவாறு நடப்பதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும். அதோடுகூட, அந்நாளின் முடிவில், நாம் கர்த்தரிடத்தில் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின் பொருத்தனைகளுக்கேற்ப, நாம் கட்டாயம் செய்திருக்க வேண்டிய காரியங்களை அலட்சியப்படுத்தினது, மேலும், நாம் செய்திருக்கக்கூடாத காரியங்களைச் செய்தது, போன்ற நாம் செய்தவற்றை விசேஷமாக சுயபரிசோதனை செய்யும்படி நாம் பரிந்துரைக்கப்படுகிறோம். இவ்வாறு கர்த்தரோடு ஒவ்வொரு இரவிலும் மதிப்பீடுசெய்து, சமநிலையை அடைவது தொடருமானால், மேலும், இவை நேர்மையாக செய்யப்படுமேயானால், நம் மனசாட்சி புரட்டப்படாதிருந்து, உண்மையாய் சமநிலையை

காத்துக்கொண்டால், அப்படிப்பட்டோர் கர்த்தரது வசனத்துக்கு இசைவாக இருக்கிறார்கள் என்றும், தேவஅன்பில் தங்களைக் காத்துக்கொள்கின்றனர் என்றும் உறுதியாக நிச்சயிக்கலாம். அவர்கள் கிருபையிலும், அறிவிலும், அன்பிலும் வளர்ச்சியடைவார்கள், “பொல்லாங்கன் அவர்களைத் தொடான்”.

பிறருடைய வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் இதமாக கண்ணோக்கும்போது, அவர்களது நல்ல நோக்கங்களை மட்டுமே கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும் அதேவேளையில், நமது சொந்த இருதயத்தையும், நம் உள்நோக்கங்களையும் முழு பலத்துடன் ஆராய்ந்து அறியவேண்டும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இக்காரியத்தை, இந்த வழியில் நாம் ஏன் செய்தோம், இப்படிப்பட்ட தொனியில் ஏன் பேசினோம் என்று நம்மைநாமே வினவவேண்டும். இப்படிப்பட்ட கவனம் மிக்க சுயபரிசோதனைகளும், நம் சிந்தனைகளை, வார்த்தைகளை, செய்கைகளை சீர்தூக்கிப்பார்ப்பதும், கர்த்தரோடு இசைவாக இருக்க விரும்பாத நபருக்கு மிகவும் வெறுப்பை உண்டாக்கும். ஆனால் கர்த்தரிடத்தில் உடன்படிக்கை செய்து, அதனை உண்மையாய் நிறைவேற்ற தேடுபவர்களுக்கு, அப்படிப்பட்ட வழிமுறை மிகுந்த ஆசீர்வாதத்தையும், இருதயத்துக்கு தேற்றுதலை அந்நேரத்திலும், வருங்காலத்திலும் பலப்படுத்துவதையும் கொண்டு வருவதை உணர்வார்கள். கர்த்தருடைய பராமரிப்பின் வழிகளில் இவ்வாறு நிலைத்திருப்பவர்களை இது பொருத்தமானவர்களாக்கி, பரலோக இராஜ்யத்தின் ஸ்தலங்களுக்கு அவர்களை ஆயத்தமாக்குகிறது.